

paa dette Tilskud til Gjennemførelsen af de ekstraordinære Foranstaltninger, som den nye Lov vil kræve, og det er min Døerbetning, at det vilde genere de paagjældende Anstalter, hvis de Herrer med det ærede Medlem for Helsingør i Spidsen nu negte dem dette Belsøb. Jeg skal nemlig sige dem Et: Der er Forhandlinger mellem de enkelte Undervisningsanstalter om den Maade, hvorpaa man under de nuværende Forhold skal søge paa hensigtsmæssigste Maade at faae den nye Undervisningsplan lagt efter den nye Lov, saa at Rigsdagen og Regjeringens Forventninger med Hensyn til denne Sag i fuldt Maal kunne tilfredsstilles, og man erkjender da, at der er visse Foranstaltninger udenfor Loven, som man, om end med Bekostning fra Anstaltens Side, maa søge gennemførte. Jeg skal nævne dem enkelte deraf for at belyse denne Sags Stilling. Jeg skal nævne Dem, at det paahviler efter Loven Skibsføreren og Styrmanden at have Kjendskab til visse Eggdomme, til Forbinding og til Brugen af visse Vægemedler, som de skulle have i deres Skibskiste. Ofte kan dette Kjendskab ganske vist kun erhverves ad Erfaringens Vej; men en lægekyndig Veiledning i dette vil være overmaade nyttig ved Siden af den Erfaring, de i denne Retning kunne vinde som færende Sømand, og det er bragt under Forhandling mellem disse enkelte Skoler, som bære denne Sag op, og som vi maa stole paa, naar vi ikke ville gaa over til Statskoler. De Herrer sige, at vi kunne give Noget til Ministeren, som han kan uddele til nogle Skoler. Hvilke Skoler? Er det den nye, som ikke eksisterer længer? Det er det Æneste, som jeg har hørt til Begrundelse af dette Forslag. Jeg vilde nu finde det meget naturligt, om man gennem Undervisningsplanen faar bragt det dertil, at man kan medtage den lægekyndige Undervisning for den Gren af Koffardofficerernes Virksomhed. Men jeg siger endvidere, vi maa nu have Raketapparater ombord paa de større Fartøier, og ialtfald maa de helst nøie kjende dem, selv om de tage seil af dem i Behandlingen fra Land. Skolen siger, at det er ønskeligt, at de tage den praktiske Side af Sagen med, og det erkjendes ogsaa velvilligt fra Ministeriets Side; Veiledning i Benyttelsen af de fornødne Apparater tager altid Tid og kan ogsaa medføre Udgift, forsaavidt man maa benytte særegne Lærere. Navigationslærerne have nemlig i Reglen ikke 4—5, men 8—9 Timers dagligt Arbejde foruden Extraarbejde. Der er ingen Elever, der i Reglen læse mere flittigt end Styrmandselever. Jeg har kjendt mange Elever, men ingen, der i Gjennemsnit ere flittigere. Jeg skal nævne et andet Punkt. Disse Menneſter kunne ofte have haft en god Undervisning til det 14de Aar, men de fleste have havt

en yderst slet Almueundervisning; de have havt fattige Hjem, have ligget nede ved Søen og ikke gaaet i Skole. Komme de nu efter flere Aars Ophold i Udlandet tilbage, fremmede for Hjemmets Forhold, og opholde sig der et Aars Tid eller saa, saa gjælder det for en saadan Undervisningsanstalt om at kunne gribe dem an ogsaa udenfor den rent faglige Undervisning. Dertil er der gennem Kultusministeriet ydet enkelte Skoler et lille Belsøb, hvormed de kunne skaffe Forebragsholdere over historiske eller andre saadanne Ting; men ved Siden deraf er der en vis faglig Undervisning gennem Foredragene, som ingen større Skole nogenſinde maa undvære, Foredrag eller større Udviklinger om astronomiske, fysiske og geografiske Forhold, og dertil træves en særegen Dydighed og en forøget Fordring til de paagjældende Lærerkrefter. Det er navnlig vigtigt for Styrmanden, der skal videre udvikles. Hvad enten han skal opfriske, hvad han muligen har lært, eller bygge op paa bar Bund, paa sin egen sunde naturlige Stands, fordi han Intet har lært i Ungdommen, er det vigtigt, at de have Lærere, der hver i sin Branche ere Herrer over Stoffet. De Herrer tro, at, fordi en Styrmand, der ingen Seilads har om Vinteren og saa har sat sig ned i en By, faar en passende Kammerat til at læse nogle Navigationsregler med og faar en Lærer fra en Almueskole til et læse Dansk med sig, saa er det en Navigationsundervisning, der efter vore Forhold fortjener Statsunderstøttelse, men deri tage de feil. Jeg siger altsaa, at den Opgave, vi hidtil loyalt have støttet, bør vi ikke nu være for karrige imod. Jeg kunde i Efteraaret være gaaet med Udvalget og have negtet Tilskudet paa de 4,000 Kr., men da man har tiet indtil efter Konferencen med Ministeren, og vi nu staa saa nær ved den 1ste April, da de Paagjældende vente denne Understøttelse til deres Styrmandsørgen, saa er det Uret mod de Paagjældende nu at tage det fra dem. Men det forekommer mig ogsaa, at det ikke er fornødent at sætte det som fast Tilskud, lad dem faae det som midlertidigt; lad Ministeren saa gennem sin Kommission undersøge, hvorledes Forholdene udvikle sig, hvorledes Styrmandsloven bliver gennemført, og hvorledes den hele Virksomhed udfoldes ved disse Skoler. Da vil ogsaa den anden Bestemmelse med Hensyn til Elevernes Hjælp til at søge Skolens første Forberedelse vise sin Virkning med Hensyn til Skolen, og saa kunne Regjeringen og Rigsdagen tage under Døerbetning, hvorvidt dette mærkværdig store Belsøb, som de Herrer ere faldne over, skal kunne tildeles dette Diemed eller ei. Men Et vil jeg bede Dem om for Opgavens Skyld: Tal ikke om, at det er i Befolkningens Interesse, at de ikke ødelægge de smaa Navigationskoler, thi det er slet ikke i Be-